

4. Τι Κερδίζω από τα Προβλήματα;

ΜΕΧΡΙ τώρα έχουμε δει (1) Ανθρώπινους Τρόπους Αντιμετώπισης των Προβλημάτων, (2) Πώς ψάχνουμε να βρούμε τη Ρίζα των Προβλημάτων, και (3) ποιος είναι Ο Σκοπός των Προβλημάτων στη ζωή, πάντα, του χριστιανού. Σήμερα θα προσπαθήσουμε να δούμε Τι Κερδίζει ένας χριστιανός από τα προβλήματα που έρχονται στη ζωή του.

Όσο κι αν φαίνεται περίεργο, όταν ανταποκρινόμαστε σωστά στα προβλήματα που συναντούμε στη ζωή, έχουμε πολλά να ωφεληθούμε απ' αυτά. Οι περισσότεροι θέλουμε γρήγορες λύσεις στα προβλήματά μας, αλλά ο Θεός θέλει να αναπτύξει μέσα μας τον χαρακτήρα του Χριστού προτού πάρει από τη ζωή μας αυτά τα προβλήματα. Οι άνθρωποι γενικά επινοούν διάφορους τρόπους για να αποφύγουν τα προβλήματα που τους βασανίζουν. Πολλοί το ρίχνουν στο αλκοόλ, στα ναρκωτικά, στα χόμπι ή στην εργασία τους –γίνονται εργασιομανείς για να ξεφύγουν. Άλλοι προσπαθούν ν' αλλάξουν τις περιστάσεις για να ξεφύγουν. Κάνουν ταξίδια κοντινά ή μακρινά, αλλάζουν σπίτι, γκαρνταρόμπα, επίπλωση κλπ. Ο Θεός, ωστόσο, ενδιαφέρεται για τη σωστή διαδικασία της επίλυσης του προβλήματος περισσότερο από την ίδια τη λύση του. Εμείς θέλουμε να βγούμε από το πρόβλημα, ενώ ο Θεός θέλει να χρησιμοποιήσει την πίεση που μας δημιουργεί το πρόβλημα για να μας οδηγήσει σε ανώτερα επίπεδα πνευματικότητας, κάτι που με κανέναν άλλο τρόπο δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί. Συχνά, εξάλλου, τα τωρινά προβλήματά μας δεν είναι παρά τα αποτελέσματα κάποιας παλιότερης παρακοής μας στο θέλημα του Θεού. Τώρα με την πίεση ενός προβλήματος ο Θεός θέλει να μας οδηγήσει στην πλήρη υπακοή. Κι αν δεν προσπαθήσουμε να επωφεληθούμε από το πρόβλημα, ο Κύριος θα αναγκαστεί να μας οδηγήσει σε καινούργια προβλήματα. Και μόνο η φράση «τι κερδίζω από τα προβλήματα» δημιουργεί σύγχυση, ακριβώς γιατί ο όρος «πρόβλημα» είναι φορτισμένος αρνητικά. Είναι κάτι που απαιτεί έρευνα, παρατήρηση ή λύση. Εξάλλου κάθε πρόβλημα είναι πηγή σύγχυσης, στενοχώριας ή ενόχλησης. Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς: πώς μπορεί να προκύψει κάτι καλό από ένα πρόβλημα; Με ποια έννοια έχω να κερδίσω κάτι από ένα πρόβλημα; Και όμως, διαβάζοντας προσεκτικά τον Λόγο του Θεού, ανακαλύπτουμε 4 μεγάλα κέρδη που μπορούν να προκύψουν στη ζωή μας από κάποιο πρόβλημα:

1. Λαμβάνουμε περισσότερη Χάρη από τον Θεό (Ιακώβου 4:6)

Τίποτα δεν είναι πιο ταπεινωτικό από του ν' αντιμετωπίζουμε αντιθέσεις –κι εδώ ο Ιάκωβος μιλάει για την εχθρότητα του κόσμου– στις οποίες δεν μπορούμε να αντεπεξέλθουμε, και το βλέπουν αυτό οι άλλοι. Ο Θεός όμως χρησιμοποιεί αυτή καθαυτήν την εμπειρία του άλυτου προβλήματος για να κάμψει τον εγωισμό μας και να μας δώσει τη χάρη του. Η φρ. «Ο Θεός δίνει περισσότερη χάρη» δείχνει ότι πριν δεν την είχαμε. Στο Β' Κορ 12:7-10 εκεί που ο Παύλος εξηγεί την πείρα του με τον σκόλοπα, ο Θεός δεν αλλάζει τις συνθήκες αλλά δίνει τη χάρη του στον Παύλο, ώστε να παραμείνει ταπεινός. Πόσοι και πόσοι μπορούν να δώσουν τη μαρτυρία τους ότι όταν έφτασαν στον πάτο του βαρελιού, όταν τους κουκούλωσαν τα προβλήματα σαν κατακλυσμός, κοίταξαν στον Θεό και η ζωή τους άλλαξε εντελώς! Η επιτυχία στη ζωή μας εξαρτάται από το πόση χάρη μάς δίνει ο Θεός. Χάρη να επιζητούμε και να μπορούμε να εκτελούμε το θέλημα του Θεού. Ο Παύλος λέει ότι «ο ίδιος ο Θεός ενεργεί σ' εσάς, ώστε και να θέλετε και να πράττετε, ό,τι είναι σύμφωνο με το λυτρωτικό του σχέδιο» (Φιλ 2:13). Τέλος, η προσευχή του απ. Πέτρου ήταν η χάρη να αυξάνει σε κάθε πιστή καρδιά: «Εύχομαι η χάρη και η ειρήνη να πληθαίνουν ανάμεσά σας, με τη βαθιά γνώση του Θεού και του Ιησού του Κυρίου μας» (Β' Πε 1:2). Το ερώτημα είναι πώς τη λαμβάνουμε αυτή τη χάρη; Μόνον ένας πρωταρχικός τρόπος υπάρχει: να παραμένουμε ταπεινοί. Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούμε να «αγοράσουμε» κάπου τη χάρη ή να την αποκτήσουμε από κάπου. Μόνον αν εκπληρώσουμε τη μόνη προϋπόθεση: να είμαστε ταπεινοί.

2. Είναι ευκαιρία να κάνουμε την Αυτοκριτική μας (Α΄ Κορινθίους 11:31-32).

Τα προβλήματα είναι μεγάλη ευκαιρία να κοιτάξουμε βαθύτερα στον εαυτό μας. Συνήθως γεννιούνται μέσα μας ερωτήματα που τελικά μας κάνουν καλό: «Τι έκανα και μου συνέβη αυτό;» «Τι λάθος έχω κάνει;» «Γιατί μου συνέβη αυτό;» «Γιατί τώρα;» κλπ. β) Ο Θεός θέλει καθένας μας να κάνει την αυτοκριτική του. Λέει ο Παύλος ότι πρέπει να αρχίζουμε την κριτική πρώτα από τον εαυτό μας. Διαφορετικά αναγκάζεται ο Θεός να ασκήσει την παιδαγωγική του πάνω μας (βλ. και Εβρ 12:6). γ) Όταν όλα πάνε καλά στη ζωή μας, τίποτα δεν μας ωθεί να κάνουμε αυτοκριτική. Όταν όμως προκύψει το πρόβλημα, στενοχωριόμαστε μέσα μας, κι αυτό γίνεται το καλύτερο κίνητρο για ν' αναζητήσουμε τα βαθύτερα κίνητρά μας ή τις απώτερες βλέψεις μας. δ) Στις Παροιμίες (12:1) έχουμε μια ιδέα για τη σωστή αυτοκριτική: «Εκείνος που αγαπάει να τον διορθώνουνε, τη γνώση αγαπάει· εκείνος όμως που τον έλεγχο μισεί, είναι ανόητος». Η αντίδρασή μας στο πρόβλημα είναι είτε να μαλακώσει η καρδιά μας είτε να σκληρύνει είτε να δώσει το άρωμα της αφιερωμένης ζωής του Χριστού. Στη ζωή συμβαίνουν διάφορα πράγματα γύρω μας, συμβαίνουν σ' εμάς αλλά το μόνο που μετράει είναι τι συμβαίνει μέσα μας. Αυτό που κερδίζουμε από τα προβλήματα είναι ότι μας οδηγούν στα γόνατα και στην παρουσία του Θεού μας. Ευκαιρία, λοιπόν, για αυτοκριτική.

3. Βλέπουμε με Άλλο Μάτι τον Λόγο του Θεού (Ψαλμός 119:71· Παροιμία 1:23).

Πολλοί από μας έχουμε υπογραμμίσει διάφορα εδάφια στη Γραφή μας, όχι μόνο γιατί μας έκαναν εντύπωση αλλά και γιατί ο Θεός μέσα απ' αυτά τα εδάφια μας μίλησε σε διάφορες δύσκολες περιστάσεις στη ζωή μας, καθώς αντιμετωπίζαμε διάφορα προβλήματα. Πολλοί έχουν και την καλή συνήθεια να τα ποστάρουν και στο FB. Καλύτερο θα ήταν να εξηγούσατε γενικά από κάτω γιατί αγαπάτε το συγκεκριμένο εδάφιο. Βλέπουμε ότι μέσα στα προβλήματα τα λόγια του Θεού «τα κατανοούμε» με έναν ιδιαίτερο τρόπο. Ακούγονται αλλιώς σ' αυτά μας. Η Γραφή δεν είναι ένα απλό ανάγνωσμα «να τη διαβάσουμε όλη μέσα σε ένα χρόνο». Δεν είναι στοίχημα ο Λόγος του Θεού. Ένα εδάφιο και μόνο μπορεί να μας μιλήσει και να μας πει τι θέλει ο Θεός ή τι μπορεί να κάνει ο Θεός στη ζωή μας στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ο Δαβίδ είχε πλήρη επίγνωση ότι πολλές από τις συγκρούσεις που συναντούσε στη ζωή του ήταν αποτέλεσμα δικών του αμαρτιών, αλλά πάντα πίστευε μέσα του ότι είχε ανάγκη να εμβαθύνει στον Λόγο του Θεού. Οι Ψαλμοί γενικότερα έχουν να πουν πολλά για μας και για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στη ζωή. Μπορούμε να βρούμε εκεί λόγια που γίνονται δικά μας, καθώς «ακούμε» τον άνθρωπο του Θεού να κράζει σ' αυτόν όταν περνάει μέσα από τα δικά του προβλήματα (αποτυχίες, αμαρτία, θλίψεις, προδοσίες, ασθένειες, κατάθλιψη, αποθάρρυνση, γεράματα, εχθρικές επιθέσεις, αίσθηση εγκατάλειψης από τον Θεό κλπ.) Τώρα καταλαβαίνουμε αυτό που είπε ο Χριστός στον σατανά στη διάρκεια μιας δύσκολης περίπτωσης στην επίγεια ζωή του: «Ο άνθρωπος ... δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού» (Μτ 4:4). Η αλήθεια είναι ότι τα προβλήματα έχουν έναν τρόπο να ζωντανεύουν τον Λόγο του Θεού! Η Βίβλος γίνεται πιο λαχταριστή τροφή όταν η ψυχή μας πεινάει περισσότερο μέσα στα προβλήματα.

4. Αυξάνεται η Πίστη μας (Ιακώβου 1:2-4).

Με τα προβλήματα μαθαίνουμε στην πράξη ότι μπορούμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Κι αποτελούν ευκαιρίες να μαθαίνουμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Αυξάνομαι πνευματικά, επειδή τα προβλήματα με «σπρώχνουν» πιο κοντά στην αγάπη του Θεού. Τα προβλήματα εξάλλου μας ωριμάζουν και μας σκληραγωγούν πνευματικά. Ο Θεός δεν νιώθει καμιά ευχαρίστηση όταν επιτρέπει τις αντιξοότητες ή τα προβλήματα να καταπιέζουν τους δικούς του, αλλά μέσα στην αγάπη του και τη σοφία του ξέρει ακριβώς τι είναι απαραίτητο για την ανάπτυξη του πνευματικού μας χαρακτήρα. Είναι η γνωστό πώς αντιμετώπιζε τις αντιξοότητες ο Παύλος στη διάρκεια της διακονίας του (διάβασε προσεκτικά το Φιλιππησίους 4:11-12). Ο απόστολος είχε μάθει να μένει ήρεμος μέσα στις πιο ακραίες εμπειρίες της ζωής. Δεν μας λέει ότι κάποτε έμαθε την εμπιστοσύνη στον Θεό μετά από κάποια άπαξ δύσκολη εμπειρία που είχε. Μας λέει ότι έμαθε να αντέχει μέσα από την πάροδο του χρόνου και των εμπειριών και να είναι ήσυχος. Τα προβλήματα και οι αντιξοότητες του Παύλου συνέβαλαν στην πνευματική του ανάπτυξη.
